

ע"פ 9553/16 - נ ש נגד מדינת ישראל, המתלונן - ש ס

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 9553/16

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט ג' קרא

המערער: נ ש

נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. המתלונן - ש ס

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים
מיום 27.10.2016 בתפ"ח 24151-07-15

תאריך הישיבה: י' בתמוז התשע"ז (04.07.2017)

בשם המערער: עו"ד רועי פוליטי

בשם המשיבים: עו"ד מירי קולומבוס
בשם שירות המבחן: גב' ברכה וייס

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

עמוד 1

1. המערער הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק זה. בית המשפט המחוזי גזר על המערער עונש מאסר בפועל לתקופה של חמש שנים וחצי, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן בסך 100,000 ש"ח. הערעור מופנה כנגד עונש המאסר בפועל וכנגד רכיב הפיצוי.

המערער והמתלונן הם אחים מצד אביהם. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, קיים סכסוך בין המערער לבין משפחתו המורחבת של המתלונן על רקע ירושת סבם. במרכז הסכסוך עומדות זכויות בנכס בו מתגוררים המערער והורי המתלונן. ביום המקרה ניגש המתלונן לשוחח עם אחרים שסיפרו לו כי המערער טוען שהמתלונן ואחרים הכו את בנו של המערער. באותה העת הבחין המתלונן במערער, קרא לו ושאל אותו האם הוא מספר לאנשים שהוא שולח אחרים לפגוע בילדי המערער. או אז החליט המערער לגרום למתלונן חבלה חמורה. הוא תפס את המתלונן בצוואר והחל לדקור אותו בראשו ובצווארו באמצעות סכין חיתוך תוך שהוא מאיים עליו בצעקות כי יהרוג אותו וכי המתלונן עומד למות. המתלונן נמלט מידי המערער והגיע למלון סמוך, שם קיבל סיוע רפואי. בהמשך, נכנס המערער לבניין מגוריו, פגש את אמו ואת אחותו של המתלונן, ואמר שהרג את המתלונן וכי ילדיה האחרים הם הבאים בתור. כתוצאה ממעשי המערער נגרמו למתלונן חתך בצדו השמאלי של הראש באורך של כ-6 ס"מ, שנזקק לתפרים; שני חתכים מאחורי האוזן; חתך בצדו השמאלי של הצוואר שנזקק לתפר; חתך עמוק באורך 20 ס"מ בגב שנזקק לתפרים; חתך באורך 15 ס"מ בגבו שנתפר גם כן; ושריטות נוספות בגבו.

בדיון בפנינו הסניגור הדגיש את היעדר עברו הפלילי של מרשו, וכן טען להתגרות מצד המתלונן. הוא אף שם דגש על חוות דעת של פסיכולוג שהוגשה לערכאה קמא בשלב הטיעונים לעונש וממנה עולה כי המערער הינו אדם בעל סיפור חיים קשה, רווי טראומות, ללא עדות להפרעה נפשית, וכי הוא בעל פוטנציאל להפגין התפרצות בלתי נשלטת הקשורה בעברו הטראומטי. צוין על ידי הסניגור כי חוות דעת זו התקבלה ללא חקירה נגדית, ועל כן יש לאמצה באופן מלא. באת כוח המדינה הסכימה כי ראוי היה לחקור את המומחה בחקירה הנגדית, אך במכלול הנסיבות ולנוכח תוכן חוות הדעת, אין מקום להתערב באורך תקופת המאסר שנגזרה על המערער.

2. בית המשפט המחוזי לא התעלם מהנימוקים לקולא, לרבות היעדר עברו הפלילי של המערער, אך הדגיש את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען, ריבוי הדקירות, מיקומן באזורים רגישים, רצון המערער לתקוף את המתלונן שוב ושוב, ואף את האיומים שהשמיע כלפי משפחתו של המתלונן. נוסף כי העונש שנגזר על המערער מצוי ברף התחתון של המתחם, כפי שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי.

נראה כי לא נפלה טעות בגזר הדין. אין להשלים עם תופעת "תת-תרבות הסכין". הנתון כי מדובר במעשה אלימות בין קרובי משפחה בגירים רק מוסיף ממד לצורך להילחם נגד התופעה. כך, אפילו שהתוקף אינו בעל עבר פלילי. המתלונן נפגע קשה, וניתן לומר כי רק במזל התוצאה לא הייתה קשה יותר. המענה לאלימות כזו חייב להיות בהטלת עונשי מאסר, גם לתקופה של שנים. באשר לחוות הדעת שהוגשה מטעם המערער, נראה כי שירות המבחן התייחס אליה במידה ראויה. שירות המבחן ציין כי המערער טעון במטענים רגישים קשיים כלפי משפחתו. מחוות הדעת של הפסיכולוג שטיפל במערער עולה כי המערער נעדר אישיות עבריינית, שהוא הינו בעל רמת תפקוד סבירה, וכי תרבות טיפולית עשויה להפחית בצורה ניכרת מהסיכוי להישנות התנהגות דומה בעתיד. אף שירות המבחן סבר כי המערער עשוי להיעזר בטיפול, והוא אכן השתלב בטיפול סוציאלי מאחורי סורג ובריח. בכל מקרה, יש לזכור כי המערער הודה בעובדות המקרה, וכי חומרת המעשים מדברת בעד עצמה. אין במנגנון שתואר על ידי קבלת טיפול פסיכולוגי כדי לטשטש את חומרת העבירות. אין בפנינו מקרה בו אדם חסין בפני ענישה או בפני עונש מאסר לשנים, בגין מעשים

שביצע כלפי משפחתו. לשון אחר, אין בחוות הדעת כדי לפטור את המערער מאחריות למעשיו החמורים ואף לא למנוע הטלת עונש של ממש. לסיכום, העונש עונה על עקרון ההלימה, ובוודאי אינו חמור באופן שמצדיק התערבות על ידי ערכאת הערעור.

3. הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ט בתמוז התשע"ז (13.7.2017).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט
